

SOSIALURIN

Útgevri:

FÖROYA JAVNAÐARFLOKKUR

Blaðstj.:

Villi Sørensen. (tlf. 5479 Klaksvík)

Box 76.

Prentsmíðjan á Meyrðarbreyt
TELF 1820

Á fiskileiðunum

FÖROYSKI landgrunnurin er ogn okkara. Harum eru ivaleyst allir á einum máli; men vit kunnu kortini ikki fara um hann, sum vit sjálvir vilja; vit noyðast at laga okkum eftir reglum, ið aðrar fiskivinnu- og fiskihaldar hóska best, t.v.s.: ikki missa meiri fyrri minni, tí mest fískiskapur okkara fer út fram á fjarlægum leiðum við fremmandar stendur; steingja vit stórra havoki fyrri øðrum, kunnu teir lettliga gera tað sama yvir fyrri okkum — og tað kann koma okkum dyrt at standa.

ÍSLENDINGAR gjørdur tað. Suður-landsfiskiskapurin helt uppat. Vit vóru útiðstíðir á fiskileiðum, haðani vit fingi hin dýrmetta stóra fiskin, ið er ein so avgerandi tættur í allar fiskasolu á Spaniumarknaðinum. — Her er tó komið broyting í undir hesum landsstýrinum. Tær samráðingar, ið føroysk sendinevnd við lógmannin á odda ferd við íslendsku ríkisstjórnina, høvdu til úrslitis, at vit vunnu nærur allar ter gomlu fiskileiðirnar undir Íslandi aftur fyrri snelli og snori.

NØRDMENN fluttu eisini fiskimarkið út á 12 fjórðingar. Hetta var meistar brestur fyrri okkara trolarar, ið royna har eysturi; men eisini her

legði landsstýrið til brots og vann tað úrslit: at Føroyingar í 10 ár framvegis skulu hava loyvi at fiska inn á 6 fjórðingum. Her var vundi í stórum, sjálvt um hetta bert er ein fyrirbilsvinnur.

GRÖNLAND er undir hesum landsstýrinum vordid »opnað« fyrri Føroyingum. Hetta varð gjørt undir samráðingum í Grönlandi, har lógmaður á odda fyrri føroyskarj sendinevnd tók upp beinleiðis samráðingar við Grönlandingar. Javnbjóðis vinnu- og arbeiðsrættindi Føroyinga við Grönlandingar varð skrásett, vunnar vóru 6 nýggjar havnir, og við hesum vóru vinnu- og virkislik indin har uppi stórvægis bót; men vert er at minnst til, at oll okkara vinnulíkindi í Grönlandi standa og falla við ríkisfelagsskapinum við Danmark.

STATENS PRÆMIEOBLIGATIONSLÅN af 1959.

7. trækning (grønne obligationer). Lånet omfatter serienumrene 3001—4000 og løbenumrene 3001—5000 incl.

Følgende større præmier er i dag udtrukket:

Præmiernes størrelse er angivet med bogstaver ud for det udtrukne serie- og løbenummer, således at A betyder præmie på 250.000 kr., B 100.000 kr., C 50.000 kr., D 25.000 kr., E 10.000 kr., F 5.000 kr.

serie nr.	løbe nr.	serie nr.	løbe nr.	serie nr.	løbe nr.	serie nr.	løbe nr.	serie nr.	løbe nr.	serie nr.	løbe nr.	
3001	3875	F 3135	3032	F 3320	3819	D 3528	3908	F 3704	3400	D 3861	3747	E
3021	3916	F 3260	4788	E 3323	4423	D 3551	4126	B 3712	3920	F 3888	4415	F
3048	4788	E 3323	4177	C 3323	4436	E 3569	3781	F 3729	4562	F 3892	3668	D
3060	4914	E 3243	4786	E 3329	4974	E 3598	4198	F 3741	4827	F 3916	3118	E
3101	4277	C 3249	4818	F 3352	3046	A 3603	4227	F 3746	4227	B 3934	3757	D
3105	4260	E 3267	3112	E 3356	3197	E 3605	4431	F 3775	4870	F 3941	3722	E
3120	3713	E 3270	4194	F 3419	4336	E 3609	3326	E 3809	4543	E 3948	4953	E
3128	4613	E 3274	3086	F 3428	3800	F 3615	4687	C 3816	3856	E 3970	3853	D
3131	4689	D 3284	4431	F 3430	4938	F 3619	3076	F 3823	3860	F 3974	4572	F
3154	3061	F 3301	3389	E 3436	4618	F 3625	4545	F 3826	4001	F 3977	3606	E
3155	4008	F 3310	3065	F 3521	4333	F 3670	3515	D 3845	4628	D 3992	3814	F

Den officielle trækingsliste indeholdende samtlige 1266 udtrukne numre samt restancer fra tidligere trækninger vil kunne købes for 20 øre i bladsalgsene om få dage. Udbetalinger af præmier af alle størrelser foregår ved finanshovedkassen, amtsstuer og endvidere uden for København ved toldkasser fra og med den 14. maj d. a. Af kontrolhensyn vil der for obligationer, på hvilke der er faldet præmier på 500 kr. eller større beløb, og som er indleveret til amtsstuer og toldkasser, hængt nogle dage mellem obligationernes indlevering og præmiernes udbetaling. Præmier, der er faldet i denne trækning, skal være hævet senest den 14. maj 1962.

Finansministeriet, den 3. maj 1962.

VIST er væl vundið í Íslandi, Noreg og Grönlandi. Eisini undir Føroy-VIST er væl vundið í Íslandi, Noreg landsstýrinum. Vit hava fingið sáttmálatíðina við Bretar munandi stytta, 12 fjórðingamark við undantaksreglum fyrri Bretar; men nú er sáttmálin uppsagdur og hitt fullfjggaða 12 fjórðingamarkið verður sett.

Heldur tú ikki Sosialin

So bílegg hann hjá !
postverkinum !

Hvalastøðin aftur í rakstri

Hóast tað hevur gingið sera torført at fáa stórvalaveiðina at svára seg, eru menn nú farnir aftur undir hesa vinnu.

Tað er bert hin eini báturin, sum skal royna, og tað er »Sumbak«, hinir 4 hvalabátarnir eru nú allir farnir av landinum sum skrap.

Felagið, sum driva skal støðina við Áir, fer hana til láns frá landsstýrinum.

Vientandi verður veidan byrjað í komandi vikni. Tað er Niels Holm Jacobsen úr Hvalba, sum er skipari. Løttingið hevur samtykt, at eisini hvalaraksturinn kemur undir minsta-lonarskipanina. Sostatt er manningini tryggjað kr. 1000 í minstuløn.

Hedon Brú: LEIKUM FAGURT ...

25

Tann tíð er nú upprættin,
at skatturin er funnin
og furdur fram á fold.

Hesin ungi maður, Tormaður Andrasarson, er væl kendur her á landi sum ein góður føroyingur, ið vikur ikki ein tunnma av síni frælsisleið. Okkara boð til hansara er tí: státt mannliga! Oll ann unga tjóðin styðjar teg. Hvor einasti rettur føroyingur kennir tað sum eina heilaga skyldu at standa teimum við lið, sum verða jagstraðir og skammfarnir av svikjarum fyrri fostur-landsins skuld.

Tormaður leggur blaðið saman, tigandi og blúgvur, rettir blaðstjóranum tað aftur. Tað bylgist í honum at fáa sagt, at hetta er ein misfatan, at skúlastjórin er ikki uppi í hesum, og at tað fyrri ein part, í hvussu er, er hann sjálvur, sum hevur verið orsakin til tað, sum hent var. Men hann fær ikki orðið upp. Her var komin ein fremmand uppfatan, eitt nýtt sýni, sum var so eyðsagt, at hann beint í lotuni einki megnaði at seta upp ímóti.

Harra Punthavn koyrir blaðið í taskuna og ger seg til at fara: »Ja, eg vóni, hetta verður ikki síðsta ferðin, vit hittast báðir. — Góðanátt!« Í durunum vendir hann ser á aftur: »Eitt er enn at spyrja: Tygum høvdu mestur havt einahvorja grein at givið mær til blaðið Bergmál?»

Tormaður visti ikki, var ikki vanur at skriva soleiðisni, einki, sum dugði at seta í bløð í hvussu er.

Harra Punthavn lær: »Ja, hatta siga tit ungu alíð. Men tað er, sum eg eri vanur at siga, skrivið bara um alt, tit hava í huga. Einki er at smæðast fyrri. Og vilja tygum ikki seta navn undir, — so ber til at seta ein stav, eina stjørnu ella eitthvørt soverðið.»

Tormaður kemur aftur við hesum, at hann hevur ongantið

roynt at seta eina grein saman — »men fjasað við at yrkt, tað havi eg.«

»Yrkt?« Harra Punthavn kemur inn aftur og setir seg. »Hava tygum einki at visa mær?»

Tormaður gevur honum fostur-landsyrkingina, hann hevur gjørt lídna.

Punthavn lesur og nikkar. So hyggur hann upp, oman fyrri brillarnar, djúpt ávarsamur: »Tygum eru jú skald, eitt gud-borið skald, ungi maður, krógvíð ikki ljós tygara, men setið tað í Bergmál, so tað kann lýsa út um vart fagra fosturland og verða allar tjóðini til heiðurs og menningar. Skrivið hetta reint og latið meg fáa tað tann dag í morgin!« Hann rettir hondina fram til lógvatak, takkar fyrri hesa ríku lotu og fer. Tá ið hann kemur í loftstrappuna, spæla beinið undan honum, og hann fer skreidandi niður í forstovuna. Tormaður loypur til og lýsir, hoyrir hann leggja og rumsast har niðri millum allar tufurnar og lesa eiðirnar upp yvir henda lúsa hosnastiga, »um eingin devul kundi ganga beirheilur igjøgnum.« »Eg meini, tygum meiddu tygum.« sigur hann málveikur.

»Nei, neh, tað bíti ikki.« smáler Punthavn og fer haltandi á dyr, haldandi um mjóðnina.

Tormaður verður eitt sindur undarliga við, at hoyra henda kurtseisliga blaðmannin leggja og blótast sum ein svartur ravnur har niðri í myrkrinum, men gloyndi tað skjótt aftur, tí hann var so ovfarin av øllum hesum, sum Punthavn hevði sagt. Hann verður ovárakatur sum ein smádrongur, kastar seg upp í seingina, loftar við koddanum, slær seg á lörin og lær: »Her skal tú sigga, longu navnframar, skald, frælsisheita, yrking í Bergmál, mynd, blaðmenn koma at finna Tormann Andreassen — nei, Tormann skald Dyrindal.« Hann stórlær og hóreiggjar ser, so vertskonan rópar upp trappurnar og spyr, hvat ið er áfátt har uppi.

26